

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 3. Quid in provisionibus beneficiorum possint alii, Sum[m]o Pontifice inferiores?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

Deinde, nisi ex parte provisi ab Ordinario concurreret non solum assignatio diei, sed etiam horæ, cuius assignationem non habet provisus à Pontifice. Nam ob illam determinationem præsumitur provisus Ordinarii anterior; quia est certior probatio illâ, quæ hac determinatione caret, ut diximus n. 425. & tenet Barbosa p. 3. de potest. Episcopi allegat. 57. n. 5.

§. 2.

De jure Concursus.

428 *C*oncursus fit, si, præter Pontificem, etiam alii, Collatores Papæ inferiores, sub eodem dato conferant idem beneficium v.g. Kalendis Jun. *Papa Cajo*; *Legatus a latere*, Titio; & *Episcopus*, Sempronio. In tali casu, cum dubitatur, cui istorum trium collatio prius facta sit; si nullus adhuc possideat, propter majorem conseruentis prærogativam præfertur collatio Papæ, reliquias; & collatio Legati, collationi Episcopi, c. si a Sede, 3. de præbend. in 6. si vero unus eorum prius accepisset positionem justam, ille præferendum est c. in pari, de Reg. juris in 6. Not. autem, quod hoc ius concursus etiam locum habeat in Episcopo respectu sui Vicarii Generalis, qui beneficium vacans ex speciali concessione Episcopi, contulit alteri. Pirhing de præbend. n. 80. §. notandum 3. Not. 2. eos, qui Authoritate Apostolicâ in Canonicos recepti sunt sub expectatione præbendæ proximè vacaturæ, debere in aseptione illius præferri his, qui Authoritate Legatorum, vel aliorum quorumcunque prius recepti sunt in Canonicos ejusdem Ecclesie. c. 12. de præbend. in 6.

429 Ex hoc sequitur, illam regulam, 54. in 6. qui prior tempore, potior jure, procedere in his, quorum pars est causa, sive jus æquale, non autem, si aifpar, quia gratiae non æstimantur ex tempore, sed ex causis, & personis, gl. in cit. c. V. antea. Hinc, quando plures concurrunt ex diversis titulis, prærogativa tituli (nimurum collatio vel concessio à digniore persona) præfertur prærogativa temporis, hoc est ei, qui à minore, seu minus digno promotus est. Sed hoc intellige, quando agitur de jure ad rem, non de jure in re, ut colligitur ex c. si a Sede. de præbend. in 6. & gloss. magna in c. hi qui. not. 1. Unde quando diximus, collationem Papæ in concursu præferri et-

iam collationi factæ à Legato à latere, intelligitur, quando hic procedit ex potestate Ordinaria, non autem, quando ex speciali mandato, nam tali mandato provisus, censeri debet provisus Authoritate Apostolicâ, non Legati, si ageret de damno vitando; secundus, si de lucro solum non capiendo, de quo V. Pirhing, h. t. a. n. 81.

Quæstio fieri potest, qualiter constare possit, quod Ordinarius prævenit in prima collatione? Gonzalez ad 8. regul. Cancelleriar. §. 3. in præm. an. 147. censet, necessariò constare debere per instrumentum, seu scripturam, factam coram Notario, & testibus se subscriptis in eodem instrumento, neque sufficere literas Ordinarii suo sigillo munitas; neque item factas coram Secretario, si Secretarius Notarius non esset, neque, si testes essent domestici, quia facile poterat Ordinarius fingere, ante datam cum suo Secretario, & testibus domesticis. Ne ergo haec fraus committatur, requiritur (inquit Gonzalez) ut Ordinarii provisio contra Apostolicam provisionem proberetur per Notarium, qui est persona publica, & testes omni exceptione maiores.

Cœterum, etsi verissimum sit, provisio 431 nem Ordinarii, contra provisorem Apostolicum, seu Legatum non probari sufficenter literis ab Ordinario sigillatis, ut post alios tradit Mascalcius conclus. 991. an. 13. Garcia 8. p. de benefic. c. 4. n. 11. esto adesset Secretarii Episcopi subscriptio, si Notarius non esset; at credo, si Notarius subscriptio adesset, referens testes præsentes stetisse, sufficienter provisionem Ordinarii probari contra quemlibet impetrantem, tametsi testes in instrumento non se subscripti pserint; quia receptissima praxis est, instrumentum publicum non expostulare, ad sui fidem, testium subscriptionem, ut aliis testibus comprobatur Covar. pract. c. 20. n. 4. sic Castropala⁹ tom. 2. tr. 13. D. 2. p. 13. n. 6.

§. 3.
Quid in provisionibus beneficiorum possint alii, Suijno Pontifice inferiores?

A Nte resolut, not. Ordinarium beneficiorum Collatorem dici, qui ea confert jure suo proprio, tametsi alias careat jurisdictione, ut colligitur ex c. Ordinarii. 3. de Offic. Ordinari. in 6. ibi: Ordinarii locorum, subditos suos plures dignitates, vel Ecclesiæ, quibus animarum cura

cura imminet, obtinentes, seu Personatum, aut dignitatem cum alio beneficio, cui cura similis est annexa, districtè compellant dispensationes, quarum vi- gore hujusmodi Ecclesiæ, Personatus, seu dignitates, Canonice tenere se asserunt, intra tempus, pro facti qualitate, ipsorum ordinariorum moderandum arbitrio, exhibere. c. si soli. 6. de concess. præbend. in 6. ibi. si soli Ordinario pro te be neficiando, &c. & Gloss. V. Ordinarium in Clement. 1. Ut lite pendente.

- 433 Not. 2. Collatores Ordinarios quædam beneficia conferre posse, potestate fundata *injure communi*; quædam autem potestate fundata *in consuetudine*, vel *prescriptione*. Hinc quæstio est de Episcopis, an & quæ jure suo proprio, atque adeo tanquam Collatores Ordinarii, conferre possint? de hac quæstione agitur in jure communii pluribus locis. 1. c. Con querente 16. de offic. Ordinarii ibi decrevimus, ut in Ecclesiæ, seu Capellis tua diæcessis, ad Monasterium ipsum spectantibus, habeas Canonicam obedientiam, subjectionem, & reverentiam, institutionem, & deinstitutionem, correctionem, & reformationem, ac censuras Ecclesiasticas, jurisdictionem quoque causarum omnium ad formam Ecclesiasticum de jure spectantium, poenitencias & Sacramentorum omnium, quæ ab Episcopo sunt recipienda, collationem, Synodum, & Synodatici, seu Cathedratici nomine duos solidos, quartam decimationem, & mortuariorum, visitationem quoque annum, 2. in c. Authoritate. 3. de Instit. dicitur ubi institutio nem beneficiorum spectare ad Episcopos, vel corum officiales, c. cum ex injuncto. 12. de hæret. ubi habetur, si necessitas postularet, ut Sacerdos tanquam inutilis indigetus à cura Gregis debeat removiri, agendum est ordinatè apud Episcopum, ad cuius officium tam institutio, quam deinstitutione Sacerdotum noscitur pertinere.

- 434 Ex his communiter deducunt Authors, *spectato jure communi*, institutionem, & collationem dignitatum, Canonicum, Parochiarum, & aliorum beneficiorum in tota diæcessi ad Episcopum pertinere. Confirmari hoc potest. 1. ex 10. q. 1. c. Regenda. 4. ubi, Leo IV. ad Episcopos Britannæ scribens, Regenda, inquit, est unaqueque Parochia sub provi- Tom. III.

sione, ac tuitione Episcopi per Sacerdotes, vel ceteros Clericos, quos ipse cum DEI timore provideret, cui jure pertinere vide tur, & circumire, ut sibi necessarium vi sam fuerit. Ecclesiastica utilitate cogente; item 16. q. 17. c. omnes 10. ibi: omnes Ba felice, quæ per diversa loca constructæ sunt, vel quotidie construuntur, placuit secundum priorum Canonum regulam, ut in ejus Episcopi potestate consistant, in cuius territorio posse sunt; ac eadem causâ & quæstione c. nullus 11. ibi: nullus animarum curam, vel præbendas Ecclesiæ, si ne judicio, vel consensu Episcopi alicui tribuat: imò, sicut Sanctis Canonibus constitutum est, animarum cura, & pecuniarum Ecclesiasticarum dispensatio in Episco pi judicio, & potestate permaneat. Si quis verò contra hoc facere, aut potestatem, quæ ad Episcopum pertinet, sibi vindicare præsumperit, ab Ecclesiæ liminibus ar ceatur, ita Calixtus Papa. Quilibet igitur Episcopus fundatam in jure habet intentionem super institutionem, & desitutionem in providendis beneficiis suæ diæcessis, ita, ut si quis id sibi jure speciali competere velit, probare teneatur, nisi aliunde notorium sit.

Quod dictum est de Episcopis in ma teria potestatis providendi beneficiis suæ dioecesis, etiam intelligendum venit de aliis Praelatis Ecclesiasticis, sive Regularibus, sive Secularibus, jurisdictionem quasi Episcopalem obtinentibus, hoc est plena jure exemptis ab Episcopo, etiam quoad populum, de quibus V. Azor. p. 2. l. 6. c. 25. Layman l. 4. tr. 2. c. 10. n. 4. & alii. Nam tota potestas Episcoporum, secundum quod porrigitur, ad providendum beneficiis, fundatur in jurisdictione Episcopali; Ergo idem possunt habentes illi similem jurisdictionem; sic Abbas in c. Lateranensi 31. h. t. n. 4.

Circa prædicta not. eti diximus col lationem beneficiorum suæ diæcessis (nisi constet, vel probetur aliud) pertinere ad Episcopum; hoc tamen non semper accipiendo *privative*, nimis exclusis aliis. In multis enim provisionibus Episcopus id facere debet cum *consilio*, quandoque etiam cum *consensu* Capituli, quædam enim sunt, quorum provisio spectat ad Episcopum *privative*, cum aliis, ad Episcopum, & Capitulum *cumulatively*.

106 Tract. in Lib. III. Decretal. Quæstio V.

lativè, in quibusdam ad Capitulum solum: in aliis ad Prælatos alios, idque vel jure fundationis, vel statuto, consuetudine, præscriptione, Privilégio. Hinc.

437 *Not. 2.* si dignitas, Canonicatus, & præbenda Canonicales fundatae vel exæcta sunt ex communibus bonis, & sint *electivæ*, jure communi jus conferendi esse cumulative penes Episcopum & Capitulum; & hoc præsumi, quando carent Patrono; si autem sunt *Patronatae*, Episcopi est præsentatum instituere; sic Abbas in c. *cum Ecclesia*, de Elect. n. 8. Observandum autem in casu, quo collatio beneficiorum *simul* spectat ad Episcopum, & Capitulum, Capitulum habere unam vocem *Capitularem*, & Episcopum alteram dimidiam sic, ut vox Episcopi tantum valeat, quantum vox totius Capituli, vel majoris partis.

Et quia collatio beneficii est actus jurisdictionis *voluntaria*, fieri potest ab Episcopo, etiam cum est extra diocesim, vel territorium suum, sicut etiam admittere illorum resignationes; Piascius in praxi Episcoporū p. 2. c. 5. à 3. n. 87. non autem, quando est in Curia Romana, ut docet praxis, & tenet Covarr. l. 3. resolut. c. 20. n. 9. Quamvis autem olim Episcopus confirmatus, ante consecrationem, & acceptam possessionem, potuerit conferre beneficia, ut tradit Azor c. 25. q. 10. & 11. nisi alius adhuc fuisset in possessione: hodie autem promoti apud Sedem Apostolicam id non possunt, nisi post literas Apostolicas, eorum promotionem, confirmationem &c. continent, expeditas, & ostensas Capitulo, per Extrav. I. de Elect. inter communies.

Ex hoc datur, in casu, quo potestas providendi beneficiis cumulative est penes Episcopum, & Capitulum, non valere provisionem discordante Capitulo, vel majori ejus parte ab Episcopo, licet aliqui pauciores sentiant cum Episcopo. Tali enim casu valor provisionis pendet *cumulativè* ab Episcopo, & Capitulo, consequenter adesse debet & consensus Episcopi, & consensus *Capitularis*, id, quod non contingit in discordia inter Episcopum, & Capitulum.

438 *Not. 3.* Eum, qui in possessione ju-

ris conferendi beneficia, id posse *durante solum bonâ fide*, licet penes eum non sit proprietas. Nam possessio bona fide fructus rei sic possessio facit suos, ut pluribus ostendit in *Tract. Theol. de jure, & iustit. q. 4. à n. 194.* Collatio autem, elec-
tio, præsentatio, &c. sunt fructus juris providendi per collationem, electionem, præsentationem, &c. ergo. Et quoniam collatione liberâ, acceptatâ, vel electione confirmatâ, & præsentatione, per institutionem approbatâ, jus in beneficio, seu *reale* acquiritur, esto deinde per alium proprietas obtineatur cum pos-
sessione, nihilominus provisio tenet, ut provisus removeri non possit, si facta sit ab eo, qui fuit in possessione juris pro-
videndi durante bonâ fide. Proprietas
enim, esto clarè de illa constet, non ab-
sorbet causam possessionis relatè ad priora, quæ à possessore bona fide acta, vel
percepta sunt, sed relatè solum ad fu-
tura.

Dixi *durante bonâ fide*. Nam si quis *malâ fide* possideat rem alienam, cui v.g. Ius Patronatus annexum est, & beneficio patronato vacante præsenter aliquem ad tale beneficium, præsentatio, inmō & in-
stitutione talis præsentati, nulla est, ac irrita,
sic enim perinde se haberet, ac præsentatio
facta à non Patrono. Certum autem est, Possessorem esse in mala fide, etiam si au-
thoritate Judicis in possessione manu te-
neatur, quando & possidenti, & Judici
confar, possessionem rei, ac ius insistendi,
obrentum esse per falsam causam v.g. si al-
legavit, falso, se supertalire habere sibi à
marito jus constitutum pro dote, & con-
ferre maritum fuisse merum Usufructuarium;
vel habere sibi obligatum jure para-
phernalium suorum, quæ viro attulit,
ipso Judice sciente, quod nihil omnino
habuerit, quod afferre potuisset, & mari-
tus ultra dies vitae (utpote merus Usufruc-
tarius) ea bona, quæ sciebat non sua,
gravare non potuerit, alteri in illis consti-
tuendo securitatem.

Not. 4. Actus jurisdictionis spiritua-
lis, cuiusmodi sunt provisiones beneficio-
rum Ecclesiasticorum (quo etiam reduci-
tur institutio, & destitutio) seclusa con-
cessione, & gratiâ Ecclesiæ, nulli Laico-
rum competere posse, cuius ratio est ex c.
decremimus. 2. de Judic. ubi dicitur, à
Laicis

Laicis Ecclesiastica negotia (*maximè spiritualia*) tractari non debere, provisio autem beneficiorum est specialiter inter negotia Ecclesiastica, imò actus jurisdictionis spiritualis, ergo. Unde, quando ex speciali quandoque privilegio id Regibus & Principibus conceditur, potius intelligitur de *præsentatione & nominatione*, de quo maximè videri potest c. Generali 13. b. t. in 6. ubi plura damnantur in iis, quæ sibi Laici usurpant prætextu Guardiæ sive Custodiæ, *advectionis* sive defensionis Ecclesiatarum.

440 Not. 5. Ad quæstionem, quid possint Episcopi & Prælati Papæ inferiores, in ordine ad constituendas *pensiones* in alieno beneficio, beneficiorum *uniones*, & aliorum illis onerum impositiones, resolvendum in seqq. Nec enim illorum arbitrio subest, novis Ecclesiæ exactiōibus, aut oneribus ex libitu gravare, augendo tam subditi charitativi, cathedralici, quartæ funeralis &c. &c.

ARTICULUS VII.

De habilitate Recipientium beneficia Ecclesiastica.

441 **U**T quis canonice recipiat beneficium Ecclesiasticum, plures conditions necessariae sunt, ex parte subjecti recipientis, nam in quantum comparatur ad dantem, omnino necessarium est, ut recipiat legitimè à valente dare, ut expositum est. Ubi enim nihil legitimè dari, nihil etiam dantem, vel recipientem à culpa. Prima igitur conditio in habilitate passiva, recipientis beneficium, est, quod sit natura ex legitimo thoro, vel, si secus, sit legitimatus vel à Papa; vel ab alio habente potestatem ad id Ecclesiasticam. c. Innotuit 10. de Elect. c. fin. de fil. Presbyt. c. 1. cod. in 6. V. Castropalaus tr. 13. D. 4. à p. 1. De quo egimus lib. 1. tit. 17. Secunda est, quod habeat legitimam, & convenientem etatem, c. super 35. de prob. quæ autem sit ea atas? exponitur lib. 1. Decret. De ætate & qualit. Ord. præfic. Tertia est, ut sit Clericus c. cum contingat. cod. & quidem in re, non autem errore, aut sola hominum existimatione. An autem debeat esse Sacerdos actus, vel sufficiat esse talem aptitudine, dictum est à n. 281. Quarta est, ut non habeat censuram Ecclesiastici-

cam, nec sit personaliter interdictus; item ne sit criminosis, infamis infamia juris aut facti, de quibus loc. cit.

Movent aliqui quæstionem, an, & **442** quæ intentio requiratur in recipiente beneficium Ecclesiasticum? & in recipiente beneficium simplex, vel etiam curatum, sufficere intentionem conditionatam permanendi in statu clericali, ut sacros Ordines suo tempore recipiendi, nimurum, nisi nova iusta causa mutandi propositum supervenerit, ita Sanchez l. 7. matr. D. 43. n. 12. & alii. Intellige modò simul præstet onera, ad quæ jure beneficii tenetur, nulli enim præscripta est intentio *absoluta* manendi in statu Clericali, licet quis obtineat aliquod beneficium, cum Clericis, si nondum in sacris sint constituti, & habentes beneficia, liceat transire ad vitam Laicorum, imò & nuptias, modò dimittant beneficia prius obtenta. Si autem quæras, an qui beneficium non curatum, cui est annexa obligatio sacri Ordinis suscipiendo, accepit animo fruendi fructibus tantum ad tempus, sed non recipiendi sacram Ordinem intra tempus præscriptum, obligetur ad fructum restitucionem? & talem quidem peccare, cum suscipiat obligationem animo illam non implendi, probabilius tamen non teneri ad restitucionem, quia hæc poena iis tantum, qui habent beneficia curata, jure positivo statuta est, ita Sanchez cit. n. 13. cum aliis, intellige, si satisfecit officio, propter quod est beneficium.

Hinc nullum omnino peccatum committeret Clericus, recipiens beneficium simplex, non habens obligationem suscipiendo sacram Ordinem, nec exigens, ut Beneficiatus per se ipsum admittret, si officium, quod exigitur, adimplat, dum beneficium retinet, licet intendat nec sacram Ordinem suscipere, nec in Clericatu permanere, ita Sanchez n. 17. quia talis contra nullam obligationem peccat 1. non omittendo susceptionem Ordinis sacri, quia, ut ponit calus, ex titulo illius beneficii nulla est ejus obligatio: non carendo intentione perpetuò Clericandi, vel etiam habendo intentionem contraria; quia beneficium Ecclesiasticum id non exigit in quolibet Beneficiato, ut diximus num. præced. non denique propter

O 2 negle-

Tom. III.